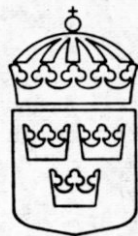

Sveriges överenskommelser med främmande makter

ISSN 0284-1967

Utgiven av utrikesdepartementet

SÖ 1990:4

Nr 4

ILO:s konvention (nr 164) om hälsoskydd och sjukvård för sjömän.

Genève den 8 oktober 1987

Regeringen beslöt den 13 december 1989 att ratificera konventionen. Ratifikationsinstrumentet deponerades den 21 februari 1990 hos Internationella arbetsbyråns generaldirektör. Konventionen träder i kraft för Sverige den 21 februari 1991.

Riksdagsbehandling: Prop. 1988/89:122, 1989/90:TU4, rskr. 1989/90:27.

CONVENTION (No. 164) CONCERNING HEALTH PROTECTION AND
MEDICAL CARE FOR SEAFARERS

The General Conference of the International Labour Organisation,
Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International
Labour Office, and having met in its Seventy-fourth Session on 24 September
1987, and

Noting the provisions of the Medical Examination (Seafarers) Convention,
1946, the Accommodation of Crews Convention (Revised), 1949, the Accommodation
of Crews (Supplementary Provisions) Convention, 1970, the Ships' Medicine Chests
Recommendation, 1958, the Medical Advice at Sea Recommendation, 1958, and the
Prevention of Accidents (Seafarers) Convention and Recommendation, 1970, and

Noting the terms of the International Convention on Standards of Training,
Certification and Watchkeeping for Seafarers, 1978, as regards training in
medical aid in the case of accidents or illnesses that are likely to occur on
board ship, and

Noting that for the success of action in the field of health protection and
medical care for seafarers, it is important that close co-operation be main-
tained in their respective fields between the International Labour Organisa-
tion, the International Maritime Organization and the World Health
Organization, and

Noting that the following standards have accordingly been framed with the co-
operation of the International Maritime Organization and the World Health
Organization, and that it is proposed to seek their continuing co-operation
in the application of these standards, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to health
protection and medical care for seafarers, which is the fourth item on the
agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international
Convention,

adopts this eighth day of October of the year one thousand nine hundred and
eighty-seven the following Convention which may be cited as the Health Protec-
tion and Medical Care (Seafarers) Convention, 1987:

Article 1

1. This Convention applies to every seagoing ship whether publicly or private-
ly owned, which is registered in the territory of any Member for which the
Convention is in force and which is ordinarily engaged in commercial maritime
navigation.

2. To the extent it deems practicable, after consultation with the representa-
tive organisations of fishing-vessel owners and fishermen, the competent authority
shall apply the provisions of this Convention to commercial maritime fishing.

3. In the event of doubt as to whether or not any ships are to be regarded as
engaged in commercial maritime navigation or commercial maritime fishing for the
purpose of this Convention, the question shall be determined by the competent
authority after consultation with the organisations of shipowners, seafarers and
fishermen concerned.

4. For the purpose of this Convention the term "seafarer" means any person
who is employed in any capacity on board a seagoing ship to which this Convention
applies.

Article 2

Effect shall be given to this Convention by national laws or regulations, collective agreements, works rules, arbitration awards or court decisions or other means appropriate to national conditions.

Article 3

Each Member shall by national laws or regulations make shipowners responsible for keeping ships in proper sanitary and hygienic conditions.

Article 4

Each Member shall ensure that measures providing for health protection and medical care for seafarers on board ship are adopted which—

- (a) ensure the application to seafarers of any general provisions on occupational health protection and medical care relevant to the seafaring profession, as well as of special provisions peculiar to work on board;
- (b) aim at providing seafarers with health protection and medical care as comparable as possible to that which is generally available to workers ashore;
- (c) guarantee seafarers the right to visit a doctor without delay in ports of call where practicable;
- (d) ensure that, in accordance with national law and practice, medical care and health protection while a seafarer is serving on articles are provided free of charge to seafarers;
- (e) are not limited to treatment of sick or injured seafarers but include measures of a preventive character, and devote particular attention to the development of health promotion and health education programmes in order that seafarers themselves may play an active part in reducing the incidence of ill-health among their number.

Article 5

1. Every ship to which this Convention applies shall be required to carry a medicine chest.

2. The contents of the medicine chest and the medical equipment carried on board shall be prescribed by the competent authority taking into account such factors as the type of ship, the number of persons on board and the nature, destination and duration of voyages.

3. In adopting or reviewing the national provisions concerning the contents of the medicine chest and the medical equipment carried on board, the competent authority shall take into account international recommendations in this field, such as the most recent edition of the *International Medical Guide for Ships* and the *List of Essential Drugs* published by the World Health Organization, as well as advances in medical knowledge and approved methods of treatment.

4. The medicine chest and its contents as well as the medical equipment carried on board shall be properly maintained and inspected at regular intervals, not exceeding 12 months, by responsible persons designated by the competent authority, who shall ensure that the expiry dates and conditions of storage of all medicines are checked.

5. The competent authority shall ensure that the contents of the medicine chest are listed and labelled with generic names in addition to any brand names used, expiry dates and conditions of storage, and that they conform to the medical guide used nationally.

6. The competent authority shall ensure that where a cargo which is classified dangerous has not been included in the most recent edition of the *Medical First*

Aid Guide for Use in Accidents involving Dangerous Goods published by the International Maritime Organization, the necessary information on the nature of the substances, the risks involved, the necessary personal protective devices, the relevant medical procedures and specific antidotes is made available to the master, seafarers and other interested persons. Such specific antidotes and personal protective devices shall be on board whenever dangerous goods are carried.

7. In cases of urgent necessity and when a medicine prescribed by qualified medical personnel for a seafarer is not available in the medicine chest, the shipowner shall take all necessary steps to obtain it as soon as possible.

Article 6

1. Every ship to which this Convention applies shall be required to carry a ship's medical guide adopted by the competent authority.

2. The medical guide shall explain how the contents of the medicine chest are to be used and shall be designed to enable persons other than a doctor to care for the sick or injured on board both with and without medical advice by radio or satellite communication.

3. In adopting or reviewing the ship's medical guide used nationally, the competent authority shall take into account international recommendations in this field, including the most recent edition of the *International Medical Guide for Ships* and the *Medical First Aid Guide for Use in Accidents involving Dangerous Goods*.

Article 7

1. The competent authority shall ensure by a prearranged system that medical advice by radio or satellite communication to ships at sea, including specialist advice, is available at any hour of the day or night.

2. Such medical advice, including the onward transmission of medical messages by radio or satellite communication between a ship and those ashore giving the advice, shall be available free of charge to all ships irrespective of the territory in which they are registered.

3. With a view to ensuring that optimum use is made of facilities available for medical advice by radio or satellite communication—

(a) all ships to which this Convention applies which are equipped with radio installations shall carry a complete list of radio stations through which medical advice can be obtained;

(b) all ships to which this Convention applies which are equipped with a system of satellite communication shall carry a complete list of coast earth stations through which medical advice can be obtained;

(c) the lists shall be kept up to date and in the custody of the person on board responsible for communication duties.

4. Seafarers on board requesting medical advice by radio or satellite communication shall be instructed in the use of the ship's medical guide and the medical section of the most recent edition of the *International Code of Signals* published by the International Maritime Organization so as to enable them to understand the type of information needed by the advising doctor as well as the advice received.

5. The competent authority shall ensure that doctors providing medical advice in accordance with this Article receive appropriate training and are aware of shipboard conditions.

Article 8

1. All ships to which this Convention applies carrying 100 or more seafarers and ordinarily engaged on international voyages of more than three days' duration

shall carry a medical doctor as a member of the crew responsible for providing medical care.

2. National laws or regulations shall determine which other ships shall be required to carry a medical doctor as a member of the crew, taking into account, inter alia, such factors as the duration, nature and conditions of the voyage and the number of seafarers on board.

Article 9

1. All ships to which this Convention applies and which do not carry a doctor shall carry as members of the crew one or more specified persons in charge of medical care and the administering of medicines as part of their regular duties.

2. Persons in charge of medical care on board who are not doctors shall have satisfactorily completed a course approved by the competent authority of theoretical and applied training in medical skills. This course shall comprise—

- (a) for ships of less than 1,600 gross tonnage which ordinarily are capable of reaching qualified medical care and medical facilities within eight hours, elementary training which will enable such persons to take immediate, effective action in case of accidents or illnesses likely to occur on board ship and to make use of medical advice by radio or satellite communication;
- (b) for all other ships, more advanced medical training, including practical training in the emergency/casualty department of a hospital where practicable and training in life-saving techniques such as intravenous therapy, which will enable the persons concerned to participate effectively in co-ordinated schemes for medical assistance to ships at sea, and to provide the sick or injured with a satisfactory standard of medical care during the period they are likely to remain on board. Wherever possible, this training shall be provided under the supervision of a physician with a thorough knowledge and understanding of the medical problems and circumstances relating to the seafaring profession, including expert knowledge of radio or satellite communication medical services.

3. The courses referred to in this Article shall be based on the contents of the most recent edition of the *International Medical Guide for Ships*, the *Medical First Aid Guide for Use in Accidents Involving Dangerous Goods*, the *Document for Guidance - An International Maritime Training Guide* published by the International Maritime Organization, and the medical section of the *International Code of Signals* as well as similar national guides.

4. Persons referred to in paragraph 2 of this Article and such other seafarers as may be required by the competent authority shall undergo refresher courses to enable them to maintain and increase their knowledge and skills and to keep abreast of new developments, at approximately five-year intervals.

5. All seafarers, during their maritime vocational training, shall receive instruction on the immediate action that should be taken on encountering an accident or other medical emergency on board.

6. In addition to the person or persons in charge of medical care on board, a specified crew member or crew members shall receive elementary training in medical care to enable him or them to take immediate effective action in case of accidents or illnesses likely to occur on board ship.

Article 10

All ships to which this Convention applies shall provide all possible medical assistance, where practicable, to other vessels which may request it.

Article 11

1. In any ship of 500 or more gross tonnage, carrying 15 or more seafarers and engaged in a voyage of more than three days' duration, separate hospital accommodation shall be provided. The competent authority may relax this requirement in respect of ships engaged in coastal trade.
2. In any ship of between 200 and 500 gross tonnage and in tugs this Article shall be applied where reasonable and practicable.
3. This Article does not apply to ships primarily propelled by sail.
4. The hospital accommodation shall be suitably situated, so that it is easy of access and so that the occupants may be comfortably housed and may receive proper attention in all weathers.
5. The hospital accommodation shall be so designed as to facilitate consultation and the giving of medical first aid.
6. The arrangement of the entrance, berths, lighting, ventilation, heating and water supply shall be designed to ensure the comfort and facilitate the treatment of the occupants.
7. The number of hospital berths required shall be prescribed by the competent authority.
8. Water closet accommodation shall be provided for the exclusive use of the occupants of the hospital accommodation, either as part of the accommodation or in close proximity thereto.
9. Hospital accommodation shall not be used for other than medical purposes.

Article 12

1. A standard medical report form for seafarers shall be adopted by the competent authority as a model for use by ships' doctors, masters or persons in charge of medical care on board and hospitals or doctors ashore.
2. The form shall be specially designed to facilitate the exchange of medical and related information concerning individual seafarers between ship and shore in cases of illness or injury.
3. The information contained in the medical report form shall be kept confidential and shall be used for no other purpose than to facilitate the treatment of seafarers.

Article 13

1. Members for which this Convention is in force shall co-operate with one another in promoting protection of the health of seafarers and medical care for them on board ship.
2. Such co-operation might cover the following matters:
  - (a) developing and co-ordinating search and rescue efforts and arranging prompt medical help and evacuation at sea for the seriously ill or injured on board a ship through such means as periodic ship position reporting systems, rescue co-ordination centres and emergency helicopter services, in conformity with the provisions of the International Convention of Maritime Search and Rescue, 1979, and the *Merchant Ship Search and Rescue Manual* and *IMO Search and Rescue Manual* developed by the International Maritime Organization;
  - (b) making optimum use of fishing vessels carrying a doctor and stationing ships at sea which can provide hospital and rescue facilities;

- (c) compiling and maintaining an international list of doctors and medical care facilities available world-wide to provide emergency medical care to seafarers;
- (d) landing seafarers in port for emergency treatment;
- (e) repatriating seafarers hospitalised abroad as soon as practicable, in accordance with the medical advice of the doctors responsible for the case, which takes into account the seafarer's wishes and needs;
- (f) arranging personal assistance for seafarers during repatriation, in accordance with the medical advice of the doctors responsible for the case, which takes into account the seafarer's wishes and needs;
- (g) endeavouring to set up health centres for seafarers to—
  - (i) conduct research on the health status, medical treatment and preventive health care of seafarers;
  - (ii) train medical and health service staff in maritime medicine;
- (h) collecting and evaluating statistics concerning occupational accidents, diseases and fatalities to seafarers and integrating and harmonising them with any existing national system of statistics on occupational accidents, diseases and fatalities covering other categories of workers;
- (i) organising international exchanges of technical information, training material and personnel, as well as international training courses, seminars and working groups;
- (j) providing all seafarers with special curative and preventive health and medical services in port, or making available to them general health, medical and rehabilitation services;
- (k) arranging for the repatriation of the bodies or ashes, in accordance with the wishes of the next of kin, of deceased seafarers as soon as practicable.

3. International co-operation in the field of health protection and medical care for seafarers shall be based on bilateral or multilateral agreements or consultations among Members.

Article 14

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 15

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 16

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the

preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 17

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 18

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 19

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 20

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 16 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 21

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

ILO:s konvention (nr 164) om hälsoskydd och sjukvård för sjömän

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens, som av styrelsen för Internationella arbetsbyrån har sammankallats till Genève och där samlats den 24 september 1987 till sitt sjuttiofjärde möte, som beaktar bestämmelserna i 1946 års konvention om läkarundersökning av sjömän, 1949 års konvention om besättningsbostäder (reviderad), 1970 års konvention om besättningsbostäder (tilläggsbestämmelser), 1958 års rekommendation om skeppsapotek, 1958 års rekommendation om medicinsk rådgivning till sjöss samt 1970 års konvention om förebyggande av olycksfall (sjöfolk) och rekommendation om förebyggande av yrkesskador (sjöfolk), som beaktar bestämmelserna i 1978 års internationella konvention om normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, såvitt avser sjukvårdsutbildning i händelse av olyckor eller sjukdomar som kan inträffa ombord på fartyg, som beaktar att det för framgång med åtgärder i fråga om hälsoskydd och sjukvård för sjömän är viktigt att nära samarbete upprätthålls mellan Internationella arbetsorganisationen, Internationella sjöfartsorganisationen samt Världshälsoorganisationen inom dessa organisationers respektive verksamhetsområden, som beaktar att följande normer i enlighet därmed har utarbetats i samarbete med Internationella sjöfartsorganisationen och Världshälsoorganisationen och att avsikten är att söka fortsatt samarbete med dessa organisationer vid tillämpningen av dessa normer, som har beslutat att anta vissa förslag angående hälsoskydd och sjukvård för sjömän, vilken fråga är den fjärde punkten på mötets dagordning, och som har bestämt att dessa förslag skall ta formen av en internationell konvention, antar denna den åttonde dagen i oktober månad nittonhundraåttiosju följande konvention, som kan kallas 1987 års konvention om hälsoskydd och sjukvård för sjömän:

Artikel 1

1. Denna konvention är tillämplig på varje sjögående fartyg, vare sig i offentlig eller privat ägo, som är registrerat inom ett territorium som tillhör en medlem för vilken konventionen är i kraft och som normalt är sysselsatt i handelssjöfart.

2. I den utsträckning den bedömer det vara praktiskt möjligt skall behörig myndighet, efter samråd med fiskefartygsägarnas och yrkesfiskarnas representativa organisationer, tillämpa bestämmelserna i denna konvention på yrkesfiske till havs.

3. Om det vid tillämpning av denna konvention råder tvekan om huruvida fartyg skall anses vara sysselsatta i handelssjöfart eller yrkesfiske till havs, skall frågan avgöras av behörig myndighet efter samråd med vederbörande redare-, sjöfolks- och yrkesfiskarorganisationer.

4. I denna konvention avses med "sjöman" varje person som är anställd i någon befattning ombord på ett sjögående fartyg, på vilket denna konvention är tillämplig.

Artikel 2

Denna konvention skall ges verkan genom nationella lagar eller föreskrifter, kollektivavtal, arbetsregler, skiljedomar eller domstolsavgöranden eller på annat sätt som är lämpligt med hänsyn till nationella förhållanden.

Artikel 3

Varje medlem skall genom nationella lagar eller föreskrifter göra redarna ansvariga för att fartygens sanitära och hygieniska förhållanden är tillfredsställande.

Artikel 4

Varje medlem skall säkerställa att sådana åtgärder vidtas angående hälso- skydd och sjukvård för sjömän ombord på fartyg som

a) säkerställer tillämpningen på sjömän av allmänna bestämmelser om hälsoskydd i arbetet och om sjukvård som kan vara av betydelse för sjömans- yrket samt av särskilda bestämmelser som är specifika för skeppstjänsten;

b) syftar till att tillhandhålla sjömän hälsoskydd och sjukvård som är så jämförbara som möjligt med det skydd och den vård som vanligen finns att tillgå för arbetstagare i land;

c) tillförsäkrar sjömän rätt att, där så är möjligt, utan dröjsmål besöka läkare i hamnar som fartyget anlöper;

d) säkerställer att, i enlighet med nationell lag och praxis, sjukvård och hälsoskydd för sjömän, medan de tjänstgör ombord och är upptagna i sjö- mansrullan, tillhandahålls dem kostnadsfritt;

e) inte är begränsade till behandling av sjuka eller skadade sjömän utan också omfattar åtgärder av förebyggande karaktär samt ägnar särskild upp- märksamhet åt utveckling av program för främjande av hälsa och utbildning i hälsofrågor, så att sjömännen själva skall kunna spela en aktiv roll för att inom sin kår minska förekomsten av ohälsa.

Artikel 5

1. Varje fartyg, på vilket denna konvention är tillämplig, skall medföra ett skeppsapotek.

2. Skeppsapotekets innehåll och den medicinska utrustning som skall med- föras ombord skall föreskrivas av den behöriga myndigheten, med beaktande av sådana faktorer som fartygets typ, antalet personer ombord samt resornas art, mål och varaktighet.

3. Vid antagande eller översyn av de nationella bestämmelserna om skeppsapotekets innehåll och den medicinska utrustning som medförs om- bord skall den behöriga myndigheten beakta internationella rekommendatio- ner på detta område, såsom den senaste upplagan av "International Medical Guide for Ships" och "List of Essential Drugs", vilka publiceras av Världs- hälsoorganisationen, liksom även framsteg inom den medicinska vetenska- pen och beprövade behandlingsmetoder.

4. Skeppsapoteket och dess innehåll liksom den medicinska utrustning som medförs ombord skall underhållas på vederbörligt sätt och inspekteras med jämna mellanrum, ej överstigande tolv månader, av ansvariga personer som utsetts av den behöriga myndigheten och som skall se till att alla läkemedel kontrolleras med avseende på sista förbrukningsdag och lagringsföreskrifter- na.

5. Den behöriga myndigheten skall säkerställa att innehållet i skeppsapote- ket förtecknas och är försett med etiketter som upptar generiska namn utöver förekommande fabrikatnamn samt sista förbrukningsdag och lagringsföre- skrifter. Myndigheten skall även se till att innehållet i skeppsapoteket över- ensstämmer med den sjukvårdshandledning som används nationellt.

6. Den behöriga myndigheten skall säkerställa att, då en last som klassifice- ras som farlig ej är upptagen i den senaste upplagan av "Medical First Aid Guide for Use in Accidents involving Dangerous Goods", som utges av Internationella sjöfartsorganisationen, nödvändig information om substan- sernas natur, aktuella risker, nödvändig personlig skyddsutrustning, tillämp- liga behandlingsmetoder och särskilda motgifter görs tillgängliga för befäl- havaren, sjömännen och andra intresserade personer. Sådana särskilda mot- gifter och sådan personlig skyddsutrustning skall finnas ombord närhelst farligt gods transporterats.

7. I fall av trängande behov och när ett läkemedel, som ordineras en sjöman av kvalificerad medicinsk personal, inte finns tillgängligt i skeppsapoteket, skall redaren vidta alla nödvändiga åtgärder för att anskaffa detta läkemedel så snart som möjligt.

Artikel 6

1. Varje fartyg, på vilket denna konvention är tillämplig, skall medföra en sjukvårdshandledning för fartyg antagen av den behöriga myndigheten.

2. Av sjukvårdshandledningen skall framgå hur innehållet i skeppsapoteket skall användas. Den skall vara utformad så att den möjliggör för personer, som ej är läkare, att ta vård om sjuka eller skadade ombord både med och utan medicinsk rådgivning via radio eller satellitkommunikation.

3. Vid antagande eller översyn av den sjukvårdshandledning för fartyg som används nationellt skall den behöriga myndigheten beakta internationella rekommendationer på detta område, bl. a. den senaste upplagan av "International Medical Guide for Ships" och "Medical First Aid Guide for Use in Accidents Involving Dangerous Goods".

Artikel 7

1. Den behöriga myndigheten skall genom ett i förväg anordnat system säkerställa att medicinsk rådgivning via radio eller satellitkommunikation till fartyg till sjöss, inklusive specialistrådgivning, är tillgänglig varje timma på dygnet.

2. Sådan medicinsk rådgivning, inklusive vidareändring av medicinska meddelanden via radio eller satellitkommunikation mellan ett fartyg och de personer i land som ger råden, skall vara tillgänglig avgiftsfritt för alla fartyg, oavsett i vilket territorium de är registrerade.

3. För att de resurser som är tillgängliga för medicinsk rådgivning via radio eller satellitkommunikation skall utnyttjas på bästa möjliga sätt skall

a) alla fartyg, på vilka denna konvention är tillämplig och som är utrustade med radioanläggning, medföra en fullständig förteckning över radiostationer genom vilka medicinsk rådgivning kan erhållas;

b) alla fartyg, på vilka denna konvention är tillämplig och som är utrustade med ett system för satellitkommunikation, medföra en fullständig förteckning över kustjordstationer genom vilka medicinsk rådgivning kan erhållas;

c) förteckningarna hållas aktuella och förvaras av den person som har ansvaret för radio- eller satellitkommunikationerna ombord.

4. Sjömän ombord, som begär medicinsk rådgivning via radio eller satellitkommunikation, skall instrueras i användandet av sjukvårdshandledningen för fartyg och det medicinska avsnittet i den senaste upplagan av "International Code of Signals" som utges av Internationella sjöfartsorganisationen, så att det skall bli möjligt för dem att förstå vad slags information den rådgivande läkaren behöver, liksom även de mottagna råden.

5. Den behöriga myndigheten skall se till att läkare, som tillhandahåller medicinsk rådgivning i enlighet med denna artikel, erhåller lämplig utbildning och är medvetna om förhållandena på fartyg.

Artikel 8

1. Alla fartyg, på vilka denna konvention är tillämplig och som medför minst 100 sjömän och vanligen är sysselsatta i internationella resor av mer än tre dygns varaktighet, skall som besättningsmedlem medföra en läkare, ansvarig för att tillhandahålla sjukvård.

2. Nationella lagar eller föreskrifter skall reglera vilka andra fartyg som skall medföra en läkare som besättningsmedlem, med beaktande av bland annat sådana faktorer som resans varaktighet, art och villkor samt antalet sjömän ombord.

1. Alla fartyg, på vilka denna konvention är tillämplig och som inte medför en läkare, skall som besättningsmedlemmar medföra en eller flera särskilt utsedda personer som har till uppgift att, inom ramen för sina reguljära tjänsteåligganden, sköta sjukvård och dela ut läkemedel.

2. Personer med uppgift att sköta sjukvård ombord, vilka inte är läkare, skall med tillfredsställande resultat ha genomgått en av den behöriga myndigheten godkänd kurs innefattande teoretisk och tillämpad utbildning i medicinska färdigheter. Denna kurs skall omfatta

a) med avseende på fartyg med bruttodräktighet understigande 1 600, vilka vanligen kan nå kvalificerad sjukvård och medicinska resurser inom åtta timmar, grundläggande utbildning som skall göra det möjligt att omedelbart vidta effektiva åtgärder i händelse av olyckor eller sjukdomar som kan inträffa ombord på fartyg och att använda sig av medicinsk rådgivning via radio eller satellitkommunikation;

b) med avseende på alla andra fartyg, mer avancerad medicinsk utbildning, innefattande praktisk utbildning vid akutavdelningen på ett sjukhus, där så är möjligt, och utbildning i livräddningstekniker, såsom intravenös behandling, vilken utbildning skall göra det möjligt för berörda personer att effektivt delta i samordnad verksamhet för medicinsk assistans åt fartyg till sjöss och att ge sjuka eller skadade sjukvård med en tillfredsställande standard under den tid som de förväntas bli kvar ombord. Närhelst det är möjligt skall denna utbildning ges under överinseende av en läkare som har ingående kunskap om och förståelse för de medicinska problem och förhållanden som hänför sig till sjömansyrket, inklusive expertkunskap om medicinska åtgärder via radio eller satellitkommunikation.

3. De kurser som avses i denna artikel skall grundas på innehållet i den senaste utgåvan av "International Medical Guide for Ships", av "Medical First Aid Guide for Use in Accidents involving Dangerous Goods", av "Document for Guidance - An International Maritime Training Guide", som har utgivits av Internationella sjöfartsorganisationen, av det medicinska avsnittet i "International Code of Signals" samt av liknande nationella handledningar.

4. Personer som avses i punkt 2 i denna artikel och sådana sjömän i övrigt som den behöriga myndigheten bestämmer skall genomgå fortbildningskurser, med omkring fem års mellanrum, för att göra det möjligt för dem att vidmakthålla och utöka sina kunskaper och färdigheter och att hålla sig à jour med utvecklingen.

5. Alla sjömän skall under sin utbildning i sjömansyrket erhålla instruktion om de omedelbara åtgärder som skall vidtas i händelse av en olycka eller annan nödsituation av medicinsk natur ombord.

6. Utöver den eller de personer som har till uppgift att sköta sjukvård ombord, skall en eller flera särskilt utsedda besättningsmedlemmar erhålla grundläggande utbildning i sjukvård för att de skall bli i stånd att omedelbart vidta effektiva åtgärder i händelse av olyckor eller sjukdomar som kan inträffa ombord på fartyg.

Artikel 10

Alla fartyg, på vilka denna konvention är tillämplig, skall, när det är praktiskt möjligt, ge all möjlig medicinsk assistans åt andra fartyg som begär det.

Artikel 11

1. På varje fartyg med en bruttodräktighet om minst 500, som medför minst 15 sjömän och sysselsätts i en resa av mer än tre dygns varaktighet, skall ett särskilt sjukförläggningsutrymme tillhandahållas. Den behöriga myndigheten får göra undantag från detta krav i fråga om fartyg sysselsatta i kusttrafik.

2. På varje fartyg med en bruttodräktighet om mellan 200 och 500 samt på bogserfartyg skall denna artikel tillämpas där det är rimligt och genomförbart.

3. Denna artikel är ej tillämplig på fartyg som huvudsakligen framdrivs med segel.

4. Sjukförläggningstrymmet skall vara lämpligt beläget, så att det kan nås lätt och de intagna kan få bekvämt logi och vederbörlig tillsyn i alla väder.

5. Sjukförläggningstrymmet skall vara utformat på sådant sätt att konsultationer och meddelande av medicinsk första hjälp underlättas.

6. Ingången, vårdplatserna, belysningen, ventilationen, uppvärmningen och vattenförsörjningen skall ha sådan utformning att de intagna patienternas bekvämlighet tillgodoses och deras behandling underlättas.

7. Antalet erforderliga vårdplatser skall föreskrivas av den behöriga myndigheten.

8. Vattentoalettutrymme skall tillhandahållas för att användas enbart av de i sjukförläggningstrymmet intagna patienterna, antingen som en del av detta utrymme eller i dess omedelbara närhet.

9. Sjukförläggningstrymmet skall inte användas för annat än sjukvårdsändamål.

Artikel 12

1. Ett standardiserat medicinskt rapportformulär för sjömän skall antas av den behöriga myndigheten som modell för att användas av skeppsläkare, befälhavare eller personer med uppgift att sköta sjukvård ombord och av sjukhus eller läkare i land.

2. Formuläret skall vara särskilt utformat för att underlätta utbyte av medicinsk och därmed sammanhängande information angående enskilda sjömän mellan fartyg och land i fall av sjukdom eller skada.

3. Den information som det medicinska rapportformuläret innehåller skall hållas konfidentiell och skall inte användas för något annat ändamål än att underlätta behandlingen av sjömän.

Artikel 13

1. Medlemmar, för vilka denna konvention är i kraft, skall samarbeta med varandra för att främja hälsoskydd för sjömän och sjukvård av dessa ombord på fartyg.

2. Sådant samarbete kan omfatta följande:

a) att utveckla och samordna sjöräddningsinsatser och ordna med omedelbar sjukhjälp för och hämtning till sjöss av allvarligt sjuka eller skadade ombord på ett fartyg genom sådana medel som system för periodisk rapportering av fartygs positioner, räddningscentraler och helikoptertjänst för nödsituationer, i överensstämmelse med bestämmelserna i 1979 års internationella sjöräddningskonvention samt "Merchant Ship Search and Rescue Manual" och "IMO Search and Rescue Manual", som utarbetats av Internationella sjöfartsorganisationen;

b) att på bästa sätt utnyttja fiskefartyg, som medför läkare, och till sjöss stationerade fartyg, som kan tillhandahålla sjukhus- och räddningsresurser;

c) att sammanställa och hålla å jour en internationell förteckning över läkare och sjukvårdsresurser tillgängliga runtom i världen för att ge sjukvård åt sjömän i nödsituationer;

d) att landsätta sjömän i hamn för akutbehandling;

e) att sända hem sjömän som tagits in på sjukhus utomlands, så snart det kan ske, i enlighet med den medicinska rådgivningen från de läkare som har ansvaret för fallet och med beaktande av sjömannens önskemål och behov;

f) att ordna med personlig hjälp åt sjömän under hemtransporten, i enlighet med den medicinska rådgivningen från de läkare som har ansvaret för fallet och med beaktande av sjömannens önskemål och behov;

g) att eftersträva att upprätta hälsocentraler för sjömän för att

1) bedriva forskning om hälsostatus, läkarbehandling och förebyggande hälsovård i fråga om sjömän;

2) utbilda sjukvårds- och friskvårdspersonal i ämnet sjöfartsmedicin;

h) att insamla och utvärdera statistik angående arbetsolyckor, arbetssjukdomar och dödsfall bland sjömän och att integrera och harmonisera den med befintliga nationella system för statistik om arbetsolyckor, arbetssjukdomar och dödsfall, som avser andra kategorier av arbetstagare;

i) att anordna såväl internationellt utbyte av teknisk information, utbildningsmaterial och utbildningspersonal som internationella utbildningskurser, seminarier och arbetsgrupper;

j) att ge alla sjömän särskild vårdande och förebyggande hälsoservice och medicinsk service i hamn eller att göra allmän hälsoservice, medicinsk service och rehabiliteringsservice tillgänglig för dem;

k) att ombesörja hemsändning av liket eller askan efter avlidna sjömän så snart som möjligt, i enlighet med de närmaste anhörigas önskemål.

3. Internationellt samarbete på området hälsoskydd och sjukvård för sjömän skall grundas på bilaterala eller multilaterala överenskommelser eller överläggningar mellan medlemmarna.

Artikel 14

Ratifikationsinstrument avseende denna konvention skall sändas till Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering.

Artikel 15

1. Denna konvention skall vara bindande endast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen vilkas ratifikationer har registrerats hos generaldirektören.

2. Den träder i kraft tolv månader efter den dag, då ratifikationer från två medlemmar har registrerats hos generaldirektören.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem tolv månader efter den dag, då dess ratifikation har registrerats.

Artikel 16

1. En medlem som har ratificerat denna konvention kan säga upp den sedan tio år förflutit från den dag, då konventionen först träder i kraft, genom en skrivelse som sänds till Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Sådan uppsägning skall inte träda i kraft förrän ett år efter den dag, då den har registrerats.

2. Varje medlem, som har ratificerat denna konvention och som inte, inom det år som följer på utgången av den i föregående punkt nämnda tioårsperioden, utnyttjar sin rätt till uppsägning enligt denna artikel, är bunden under ytterligare en tioårsperiod och kan därefter, på de i denna artikel föreskrivna villkoren, säga upp denna konvention vid utgången av varje tioårsperiod.

Artikel 17

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underrätta alla medlemmar av Internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer och uppsägningar som generaldirektören har tagit emot från organisationens medlemmar.

2. När generaldirektören underrättar organisationens medlemmar om registreringen av den andra ratifikationen i ordningen som han har tagit emot, skall han fästa medlemmarnas uppmärksamhet på den dag, då konventionen träder i kraft.

Artikel 18

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall, för registrering enligt artikel 102 i Förenta nationernas stadga, lämna Förenta nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om samtliga ratifikationer och uppsägningar som har registrerats hos honom enligt bestämmelserna i föregående artiklar.

Artikel 19

Vid de tidpunkter, då Internationella arbetsbyråns styrelse finner det nödvändigt, skall den avlämna rapport till den allmänna konferensen om denna konventions tillämpning och undersöka om det finns anledning att föra upp frågan om revidering av konventionen, helt eller delvis, på konferensens dagordning.

Artikel 20

1. Om konferensen antar en ny konvention varigenom denna konvention helt eller delvis revideras och den nya konventionen inte föreskriver annat, skall

a) en medlems ratifikation av den nya konventionen, utan hinder av bestämmelserna i artikel 16 ovan, anses medföra omedelbar uppsägning av denna konvention, om och när den nya konventionen har trätt i kraft;

b) från den dag, då den nya konventionen träder i kraft, denna konvention upphöra att vara öppen för ratifikation av medlemmarna.

2. Denna konvention skall likväl förbli gällande till form och innehåll för de medlemmar som har ratificerat den men inte har ratificerat den nya konventionen.

Artikel 21

De engelska och franska versionerna av denna konventionstext har lika giltighet.

